

19

หลังจากวันนั้นเราก็เดินจับมือกันไปในที่ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นที่ไหน ไม่ว่าจะเกิดอะไร เราก็ยังยึดให้กันเพียงสองคน ฉันมีเพียงเขาและเขาก็มีเพียงฉัน ไม่ว่าใครก็รู้ว่าฉันคือผู้หญิงของหนุ่มฮอตของโรงเรียน เซนต์พอล นายตัวแสบที่ผู้หญิงทั่วโลกตกหลุมรัก ช่างโชคดีอะไรแบบนี้

"เฮ้!"

"..."

"นี่..."

"..."

"เจนน!"

"หะ...หะ?"

"คิดอะไรของเธออยู่ล่ะ"

"อะ...เอ่อ... -O-"

ฉันหันไปทางมิกเซอร์ที่กำลังถือไอศกรีมสองโคนอยู่ในมือ โอ๊ะ! มันกำลังจะละลายแล้ว

"รีบรับไปเซ!"

"ตะ...ได้!"

ฉันรีบปรับไอศกรีมมาจากมือของเขา

"ใครใช้ให้เรอกินทั้งสองโคนเล่า"

"อ้าว -O-"

"ยัยตะกละ"

"นี่นายว่าฉันเหรอ"

"ใช่"

"_ _"

งอน... >_< ฉันเดินหนีนายมิกเซอร์ไปเลย

ว้าว~ ที่นี่คนเยอะจังเลย ลืมบอกไปคะ ตอนนี่เราสองคนกำลัง
อยู่ในงานลอยกระทงของมหาวิทยาลัยแถวสามย่าน อีๆ ที่นี่มีแต่หนุ่มฮอต
เพียบเลยแะะ *O* ว้าวๆ ตาละลายไปหมด

"อย่าเดินเร็วนักเซ! เดี่ยวหลงฉันไม่รู้ด้วยนะ"

มิกเซอร์ตะโกนไล่หลังฉันมา แต่ว่าตอนนี้เขากลับโดนกลุ่มผู้หญิง
ลากตัวไปขอถ่ายรูปซะแล้ว ทำตัวเป็นคาราไปได้ ชิ! _ _

ลัลล้า ลัลล้า~ ฉันยังคงเดินไปเรื่อยๆ อู๊ย! ตรงนั้นมีการแสดงดนตรี
ด้วยแะะ ทางโน้นก็มีเกมต่างๆ ฉันไปทางไหนดีนะ

ไปก็!

"ไอ้ยยยยย!!"

ใครมาเขกหัวฉันเนี่ย จะเป็นใครไปได้ล่ะ ก็มีอยู่คนเดียวนั่นแหละ

"ฉันบอกให้เดินช้าๆ ใจเล่า"

โธ้ย! ทำไมต้องทำร้ายร่างกายกันด้วย บ้าที่สุดเลย

"นายซาก็ยาว ทำไมเดินช้ากว่าฉันล่ะ"

"คนที่นี่เยอะจะตาย แถมยัยพวกบ้านนั้นก็ดึงเสื้อฉันอยู่ได้ น่ารำคาญ"

"ไอศกรีมหมดแล้ว กินอะไรต่อดีน่า~"

ฉันยังคงเดินต่อไปอย่างอารมณ์ดี เห็นหนุ่มๆ ในชุดมหาวิทยาลัย
แล้วอยากเข้ามาหาวิทยาลัยไวๆ จัง เมื่อไรกันนะฉันถึงจะได้มาเรียนที่นี้ >_<

"ตรงนั้นมีการแสดงดนตรีด้วย ไปดูกันเถอะ"

ฉันลากนายมิกเซอร์เดินเบียดเสียดผู้คนเข้าไปดูการเล่นคอนเสิร์ต
เล็กๆ บนเวที

"มีแต่พวกผู้หญิงทั้งนั้นเลย --"

"นายไม่ดูก็ไปหาของกินสิ ฉันยืนดูคนเดียวก็ได้"

ระหว่างที่ยืนเบียดๆ อยู่หน้าเวทีฉันก็เห็นพวกผู้หญิงรอบๆ ตัวนาย
มิกเซอร์แอบมากระแซะเขาใหญ่เลย อ้าย! ไม่ได้นะ แฟนเขายื่นหัวได้
อยู่เนี่ยจะมายุ่งอีก ผู้หญิงพวกนี้นี่มันยังงักกันนะ แต่ฉันก็ต้องทำเป็นไม่
สนใจ ฮึ้ย! ไม่งั้นเขาจะได้ใจว่าฉันหึงเขา เอ๊ะ! นี่ฉันหึงอยู่จริงๆ เหรอเนี่ย
--

ไม่ได้ๆ ฉันสิที่จะต้องเป็นฝ่ายทำให้เขาหึงฉันนะ เสียแผนหมด TAT
เอาล่ะ ต้องทดสอบซะหน่อย

"อู๊ย! มิกเซอร์ คุณร้องนำสิ หล่อจังเลยเนอะว่ามั๊ย >///<<"

ฉันกระตุกมือนายมิกเซอร์ให้ดูบนเวที

"ไต่บ้านั่นอะนะหล่อ ฉันหล่อกว่าเยอะเลย"

มิกเซอร์ทำท่าทางหงุดหงิดเล็กน้อย แต่ก็จริงอย่างที่เขาวา ตอนนี้
พวกผู้หญิงเริ่มมารุมมิกเซอร์ใหญ่แล้ว แต่นายนั้นกลับเบียดเข้ามาใกล้
ฉันแล้วก้มลงมากกระซิบข้างๆ หู

"นี่ เธอไม่หึงฉันเลยหรือไงยัยบ้า"

"หือ?"

ฉันยกคิ้วอย่างไม่ใส่ใจแล้วเซิดคางมองบนเวทีต่อไป เป็นไงล่ะ ดูมี
ชั้นเชิงล่ะสิ ฮึๆ

"ฮึย!"

อยู่ดีๆ มิกเซอร์ก็ปล่อยมือฉัน จากนั้นก็เดินออกไปเลย เฮ้ย! จะไป
ไหนนะ ฉันได้แต่ยืนอ่ออยู่ตรงนั้น เซอะ! จะไปไหนก็ไปเลย ฉันจะยืน
ดูพ็็นกร้องนำสุดหล่อร้องเพลง ฮึยๆ

"จะหนาวเหน็บ หนาวเพียงไหนจะฝ่าไป ร้อนเป็น..."

ตึง!!

แว๊กกกกกกกกก! อยู่ๆ พ็็นกร้องนำสุดหล่อของฉันก็ถูกตบหัวแล้ว

แย่งไม่คืบไป ใครกันที่ท่าเรื่องเลวร้ายแบบนี้ได้ลงคอ เอ๊ะ! นายนั่นมัน... ○_○

"มิกเซอร์!"

ฉันอุทานที่เขาออกมาเบาๆ นี่เขาขึ้นไปทำอะไรบนนั่นเนี่ย ตายละ โอ๊ย! น่าขายหน้าจริงๆ คนซุบซิบกันใหญ่แล้ว ตอนนี้นายนั่นกำลังเข้าไปพูดอะไรบางอย่างกับมือกีตาร์ เบส กลอง ทุกคนได้แต่พยักหน้าหงึกๆ ด้วยความเกร็งเกรงก่อนจะยกกีตาร์ให้นายมิกเซอร์ไป นายมีอิทธิพลมาจากไหนกัน -*-

เขาจะทำบ้าอะไรเนี่ย โอ๊ย! ฉันไม่รู้จักนายนั่น นี่นายจะปล้นเขาหรือไง บ้าไปแล้ว เขาเดินมายืนอยู่หน้าขาตั้งไมค์แล้วก็เริ่มดีดกีตาร์ วันที่จับมือกัน... เธอกับฉันนั่นลึ้มบ้างไหมว่าเมื่อไรจำอะไรได้บ้างไหม ว่าสุดท้ายอะไรที่ทำให้ได้พบกัน แล้วใครรักใครก่อน ไม่รู้ว่าเรารักกันเมื่อไร

เขามองมาที่ฉันด้วยสายตาที่เต็มไปด้วยคำถาม ตอนนี้พวกผู้หญิงที่ดูอยู่ต่างก็กรีดเอาๆ คอแทบแตก ส่วนฉันที่ที่แรกจะเดินหนีก็ต้องชะงักฝีเท้าแล้วถูกสายตาของเขาสะกดเอาไว้ ทุกสิ่งทุกอย่างค่อยๆ เลือนหายไปจากโฟกัสสายตา เหลือเพียงฉันกับเขาและท่วงทำนองนั้น ฉันรู้สึกเหมือนตัวเองตกอยู่ในวงค์ที่เขาสร้างขึ้น

แต่ความรู้สึกของฉันวันนั้นเท่านั้น มันได้ตอบคำถาม

บอกกับฉันว่าเธอคนนี้อยู่กับฉันบนโลกใบนี้

และนับตั้งแต่วันที่ตรงนั้นที่ฉันเพิ่งรู้... ว่ารักเธอ

ตอนนั้นเองที่เขามองตาฉันนิ่งเนิ่นนานดูจลเวลายุคหมุน ฉันสัมผัสได้ถึงทำนองนั้น อยู่ๆ ก็รู้สึกตื่นตันขึ้นมาในหัวใจ น้ำตาจะไหลแล้วไม่เอาๆ >< ก็แค่นายนั่นร้องเพลงจะไปอินอะไรมากมายเนี่ย

ฉันพยายามทำเป็นไม่สนใจ จนกระทั่งเพลงจบลง พวกผู้หญิงกรีดกันใหญ่เลย หมั่นไส้ชะมัด

"เพลงจบแล้ว"

"..."

ทำบ้าอะไรของนายเนี่ย --

"ถ้าใครรู้ตัวว่าเป็นผู้หญิงของฉันมาครบหนึ่งอาทิตย์แล้วก็ช่วยมา
เอาไอ้ฉันไปด้วย"

เขาพูดพร้อมกับชุกช่องของขวัญเล็กๆ ขึ้นมาโบกไปมา -- ทำบ้า
อะไรเนี่ย ว่าแต่...ฉันคบกับเขามาอาทิตย์หนึ่งแล้วเหอเนี่ย ไม่เห็นรู้ตัวเลย

แต่ก่อนที่ฉันจะได้ขยับตัว พวกผู้หญิงที่ยืนดูคอนเสิร์ตก็วิ่งกรูกัน
ขึ้นไปบนเวทีอย่างบ้าคลั่งจนนายนั้นหน้าตื่น

"เฮ้ย!"

ตึ้งๆ

ยัยพวกนั้นแย่งกันขึ้นไปบนเวทีฝุ่นตลบเลยทีเดียวนะ ต่างคนต่างรุม
ทั้งตัวนายมิกเซอร์กันอย่างไม่มีการยอมใคร จนสุดท้ายนายนั้นก็หายเข้าไป
ไปในการตะลุมบอน O_O เฮ้ย! ทำไงดีเนี่ย TAT

ฉันยืนลิ่งเลอยู่ว่าควรจะทำยังไง ควรจะกระโจนเข้าไปตะลุมบ้าง
หรือไง ไม่เอาเนะ ยัยพวกบ้า นั้นมันผู้ชายของฉันนะ TAT ร้องให้พี่องแม่
ด้วย

"ไปกันเถอะ"

"อะ...อ้าว -O-"

ขณะที่ฉันยังเอ่อๆ อยู่ มิกเซอร์ก็โผล่มาจากไหนก็ไม่รู้แล้วฉวย
ข้อมือฉันวิ่งออกไปเฉยเลย หนอยเนาะ! วางแผนให้ฉันหึ่งนายล่ะสิ ฮี๊ย!
แต่ฉันก็ตกหลุมพรางเข้าไปเต็มๆ TOT

"แฮกๆ"

เราทั้งคู่วิ่งมาจนถึงสระน้ำที่มีกระทงลอยเต็มไปหมด แสงเทียนที่
อยู่รอบๆ ตัวทำให้บรรยากาศโรแมนติกจังเลย

"หนอย... นายตั้งใจจะทำให้ฉันหึ่งใช่ไหมล่ะ"

"เปล่าๆ หนอย อ๊ะ! หรือว่าเธอเกิดหวงฉันขึ้นมาแล้ว"

"บ้า!"

"บ้าแล้วทำไมต้องหน้าแดงด้วย"

"ก็ฉัน...ร้อนนะสิ"

ฉันแก้มึงทำเป็นร้อนแล้วเดินหนีไปเลย

"นี่! ฉันบอกแล้วไงว่าอย่าเดินเร็วๆ นะ"
"ขายาวๆ ก็ก้าวให้ทันสิ"
"นี่แน่ะ"
"ว้ายยยยย"
อยู่ๆ ตาบ้านนั้นก็จับตัวฉันพาดป่าแล้ววิ่งไปไหนก็ไม่รู้ แงๆ TAT
"ปล่อยฉันนะ ฉันจะฟ้องแม่"
"ฮะๆๆ เธอนี่ตลกจริงๆ"
เขายังคงวิ่งต่อไปไม่หยุด ฉันได้แต่เดินๆ พลังทบทหลังให้นายนั่น
ปล่อย แต่เขาก็เอาแต่หัวเราะะ กร๊อต! ฉันเกลียดการล้อหัวแบบนี้ที่สุดเลย
"เอาล่ะ"
โครม!
"ไอ้ยยยยยยยย!!"
เขาปล่อยฉันลงบนพื้นหญ้า จะฆ่ากันหรือไงเนี่ย เจ็บเป็นบ้า
"กร๊อตซะให้พอใจ"
"นายจะพาฉันมาฆ่าหรือไง ตรงนี้เปลี่ยวจะตาย"
"จะบ้าหรือไง ตรงนี้ระอากาศดีจะตาย แถมน้ำอุ่นด้วย"
"ก็ฉันอยากลดยกระทงนี่นา"
ฉันเดินเหมือนเด็กๆ ให้นูนารักน่าเอ็นดู แต่มันกลับไม่ได้ผลกับมิกเซอร์
ป้าย!
"ทำตัวเป็นเด็กไปได้"
"นายตีหัวฉันอีกแล้วนะ"
"เธอก็ตีหัวฉันบ้างสิ"
เขาชี้ไปที่หัวตัวเอง ตาบ้อง! ทำอะไรนะ ตลกเป็นบ้า
"เฮ้! ไม่ตีละ ฉันเปิดโอกาสให้ขนาดนี้แล้ว"
"..."
ฟอด~
อู๊ส! >///< < นี่ฉันทำอะไรลงไปเนี่ย บ้าไปแล้วแน่ๆ อยู่ๆ ฉันก็
ยื่นตัวเข้าไปหอมแก้มเขาชะอย่างงั้น ฮือ! ฉันทำลงไปได้อย่างไรเนี่ย น่าอาย

เป็นบ้า นี่หน้าฉันแดงมากแน่ๆ เลย ไม่เอานะ ><

"หนอย คว้าโอกาสเหรออ"

เขาหันมามองฉันอย่างเจ้าเล่ห์ก่อนจะพุ่งเข้ามาตะครุบตัวฉันไว้ราวกับหมาป่า ><

"นายจะทำอะไรนะ"

"จะขออีกทีได้ไหมล่ะ ^///^"

เขาพูดพร้อมกับยิ้มอย่างอายๆ บ้าไปแล้ว

เป๊ก!

"นี่แน่ะ"

ฉันดีดหน้าผากเขาไปหนึ่งที

"โอ๊ยยย!!"

"ทีนายตีหัวฉันเจ็บกว่านี้อีก"

"หน้าผากฉันจะแดงหรือเปล่าเนี่ย ฮูวว!!"

"ยังจะหวงหลออยู่ได้ แถวนี่ไม่มีผู้หญิงหรือกนะจะบอกให้"

"อย่าบอกนะว่าเธอเป็นผู้ชายปลอมตัวมา"

"หา!?"

ได้ยินคำว่า 'ปลอมตัว' แล้วฉันสะดุ้งโหยง อยุ่ๆ ก็รู้สึกกลัวขึ้นมาว่าวันหนึ่งเขาจะจับได้ แต่ทำไมฉันต้องกลัวขนาดนั้นล่ะ อ๊ะ! ต้องกลัววิเพราะถ้าเขาจับได้แผนฉันก็จะเสียหายหมด แต่ที่จริงแล้วอาจจะเป็นเพราะฉันกลัวว่าเขาจะไม่เป็นแบบนี้อีกต่างหากล่ะ ถ้ามิกเซอร์รู้ว่าฉันคืออัยแวนจอมเป็นที่เรียนอยู่ห้องเดียวกัน เขาก็ยังมองตาและจับมือฉันอย่างนี้อยู่ใหม่นะ ฮ่า~ คิดอะไรของฉันเนี่ย

พอด~

สัมผัสอุ่นๆ ที่แก้มทำให้สติของฉันกลับคืนมา ไมสิ! ยิ่งลอยออกไปไกลกว่าเดิมต่างหากล่ะ ><

"ขอคืนล่ะนะ ฮ่าๆ"

มิกเซอร์พูดแล้วหัวเราะอย่างอารมณ์ดี แต่นั่นทำให้ฉันกลัวจังเลยกลัวว่าวันนี้จะกลายเป็นแค่ความทรงจำ

"น่าน้อยใจนะเนี่ย"

"เอ๋?"

เขาพูดอะไรของเขาเนะ แถมยังทำท่างอนๆ อีกเนะ เพิ่งเห็นผู้ชาย
ซีเก็ทแบบนี่งอนเป็นครั้งแรก ฉันแอบขำออกมา

"อีๆ"

"หิวเราจะอะไรนะ"

"เปล่าอะหน้อย"

"บอกมานะ หิวเราจะอะไรของเธอ"

กลับมาเป็นโหมดปกติแล้ว อีๆ ยังไงนายมันก็เป็นซาตานวันยังค่ำ

"หิวเรานายนะสิ งอนฉันเรื่องอะไรกัน"

"ใครบอกว่าฉันงอนเธอกันเล่า!"

"แล้วทำหน้าตาแบบนี้มันแปลว่าไง"

"แปลว่าเธอไม่เคยสนใจฉันเลยนะสิ"

"อะไรทำให้นายคิดแบบนั้น"

"ก็ขนาดครบรอบหนึ่งสัปดาห์แล้วเธอยังจำไม่ได้เลย"

อ๊ะ! เรื่องนั่นเองนะเธอ บัดใจ~ เป็นผู้ชายที่อ่อนไหวจริงๆ ลินะ

"-_-"

"ช่างเหอะ! เอานี้ ไหนๆ ฉันก็เอามาให้เธอแล้ว"

เขาโยนกล่องเล็กๆ มาให้ฉัน อ๊ะ! มันเป็นกล่องกำมะหยี่ซะด้วย
คงจะเป็นแหวนแน่ๆ เลย ^o^ พอเปิดออกก็พบว่ามันคือแหวนเงินจริงๆ
ด้วย ว่าแต่...ไม่มีลวดลายอะไรเลยเธอเนี่ย -_-

"นายไม่คิดจะสลักชื่อหรืออะไรลงไปเลยหรือไง"

"ยัยงั่ง! เธอตาบอดหรือไง ฉันสลักชื่อฉันไว้ข้างในใจเล่า"

"-o-"

อ๊ะ! จริงด้วย มีตัวอักษรภาษาอังกฤษเป็นชื่อของเขาสลักอยู่ด้าน
ในแหวน แต่ไม่เห็นชื่อฉันเลยแฮะ

"นี่นายทำมาเย่ตีบวงไว้แจกผู้หญิงไปทั่วโซลนี่เนี่ย ไม่เห็นจะมีชื่อ
ฉันเลย"

"ฉันจะต้องเรียกเธอว่ายังงี้ก็ครั้งเนี่ย ชื่อเธอก็อยู่ข้างในวงที่ฉันใส่
อยู่นี่ไงล่ะ"

เขาขมู่มือซ้ายให้ฉันดู แต่ให้ตายเหอะ มันวงไหนกันล่ะ

"นายใส่แหวนตั้งหลายวง แล้วมันวงไหนล่ะ"

"ยังงี้เงี้ย นี้นางไงล่ะ"

>///< < ใส่นี้มันจะด้วย แปลว่านี่เป็นแหวนคู่เธอ อู๊ย! เขินจัง
ว่าแต่ฉันจะสวมเข้าหรือเปล่าเนี่ย อ๊ะ! หลวมซะมัดเลย

"หลวมอะ ใส่ไม่ได้"

"หลวมไปเธอ ว้า! แะจั่ง"

"-O-"

"เอางี้ล่ะกัน"

มิกเซอร์ถอดสร้อยที่คอเขาออกแล้วเอามาร้อยกับแหวนที่เขาให้ฉัน

"แบบนี้น่าจะโอเคนะ"

แล้วเขาก็สวมมันให้ฉัน ^///<^

"วันหลังฉันจะให้ช่างทำให้ใหม่ล่ะกันนะ ใส่ไปก่อน ให้อู๊ยเธอ
คือผู้หญิงของฉัน"

"-O-"

นี่คือการแสดงความเป็นเจ้าของสินะ -- ฉันอึ้งไปเล็กๆ พุดอะไร
ไม่ออก >///< < เขินก็เขิน ไม่กล้าหันไปสบตานายนั่นเลยแฮะ

"อยากไปลอยกระทงจังเลย~"

ฉันแก้มองตะโกนขึ้นมากลบบเก็ล่อนสถานการณ์ที่กำลังจะนำไปสู่
ความขวยเขิน -- เป็นทางออกที่ดีใช่ไหม~

"รออีกแป๊บสิ ให้คนหมดแล้วเราค่อยไปลอยกันสองคน ดีมะ"

"ทำไมล่ะ คนเยอะๆ สนุกจะตาย"

"ฉันเกลียดคนเยอะๆ เป็นบ้า"

"-_-"

ใช้สิ... นายมันเด่นมันดัง ไปที่ไหนก็มีแต่สาว ๆ รุมกรีด ชิ!

"นี่ ถ้ามองอะไรอย่างสิ ตอนนี้นายคิดยังไงกับฉันเธอ"

อยู่ๆ ฉันก็เอ่ยถามออกไป ไม่มีอะไรหรอก ก็แค่อยากรู้ความคืบหน้า
ของแผนการตัวเอง จะได้เลือกถูกว่าควรจะจัดการตอนไหนดีเท่านั้นเอง

"นี่มันคำถามอะไรนะ"

"นายไม่เข้าใจจริงๆ เหรอ"

"มีคำถามที่ตึกว่านี่มะ"

"ตอบมานะ!"

"อะไรของเธอเนี่ย"

เขาป้ายเป็ยงการตอบคำถามฉันโดยการเอนหลังนอนลงบนพื้นหญ้า

"ตอบมานะๆ"

ฉันตามไปเข้าซี แต่เขากลับดึงตัวฉันเข้าไปอยู่ในอ้อมแขนของเขา
เฉยเลย >_< ตอนนีหัวฉันหนุนอยู่บนต้นแขนของมิกเซอร์ มือของเขา
โอบไหล่ฉันเอาไว้ แม้เราสองคนจะนอนดูดาวบนท้องฟ้าโดยไม่ได้คุยอะไร
กันอีกเลย แต่ฉันกลับรู้สึกว่าได้คุยกับเขาเป็นล้านคำ ^//^

พอเห็นว่าตึกมากแล้วและคนคงไปหมดแล้ว มิกเซอร์เลยพาฉันไป
ซื้อกระทงมาลอยกัน ตอนนีไม่มีคนแล้ว ดีใจจัง ^_^ ฉันจุกจุก เทียน
แล้วยกกระทงขึ้นมาอธิษฐาน

"นี่"

อยู่ๆ มิกเซอร์ก็มากระทงที่สี่ข้างฉัน จะบ้าหรือไง คนจะลอยกระทง

--

"อะไรของนาย"

"อธิษฐานว่าอะไรนะ"

"ทำไมฉันต้องบอกนายด้วย"

"เอามาให้ ฉันอธิษฐานให้"

แล้วนายนั้นก็แย่งกระทงสี่ชมพูไปจากมือฉันเฉยเลย แงๆ TAT พี่อง
แม่!

มิกเซอร์จิ้งจ๋า อยู่พักใหญ่ก่อนจะยื่นกระทงคืนให้ฉัน

"เฮ้อ! เอาไป"

